

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1846

гр. София, 19.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **758** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 2902 от 24.01.2024г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), изпратена по подсъдност с Определение № 106 от 22.01.2024 г., постановено по адм. дело 20237280700311 по описа за 2023 г. на Административен съд – Ямбол, подадена от „МОНИКА КОМЕРС 2“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. И. Г. от АК - Я. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2А, б. „А“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 23-0813-000395 от 16.10.2023 г., издадена от началник сектор към ОДМВР Я., сектор „Пътна полиция“, с която спрямо дружеството – жалбоподател е приложена принудителна административна мярка “прекратяване на регистрацията на ППС - лек автомобил М. С350Д с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца“.

С молба по делото от 19.02.2024г. е направено искане съдът да спре допуснатото предварително изпълнение на заповедта, като е посочил, че нарушителя, вр. с който е наложена мярката, не е собственик на процесното ППС, а е единствено ползвател, което от своя страна би довело до неизпълнение на договорни отношения, съгласно сключения договор за лизинг между Ю. С. Й. и дружеството „МОНИКА КОМЕРС 2“ ЕООД, поради невъзможност за използването на автомобила.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и допълнително посочените от жалбоподателя аргументи, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за

прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане са ангажирани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ са подкрепени с писмени доказателства, поради което водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗНПАМ.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Отделно от горното производството следва да продължи и съдът да разгледа жалбата срещу оспорената заповед за налагане на ПАМ, която намира за редовна, поради което делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като се призоват страните.

Воден от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2А, б. „А“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 23-0813-000395 от 16.10.2023 г., издадена от началник сектор към ОДМВР Я., сектор „Пътна полиция“, с която спрямо дружеството – жалбоподател е приложена принудителна административна мярка “прекратяване на регистрацията на ППС - лек автомобил М. С350Д с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца“.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП (доп., бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съгласно

който решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ от вида на изброените в чл. 172, ал. 1 ЗДвП не подлежат на обжалване, както и предвид характера на връзката между главното производството и акцесорните му, настоящия акт е окончателен.

СЪДИЯ: